

64937

Kratek opif shivljenja
fv. Janesa Joshefa

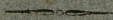
od Krisha

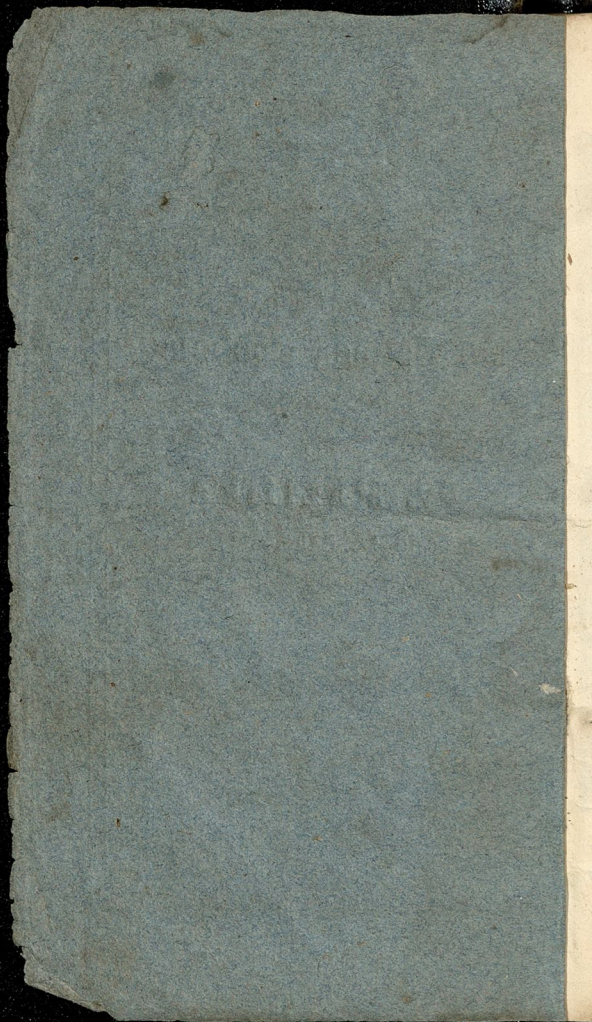
in

fv. Pazifika

od fv. Severina

is reda fv. Franzifka Serafifkiga.

64937

S. Janes Joshef od kriška, majhnik, is ovdna s. Franziškka poš. vrhen od papešta Gregorja XVI.

Ja

P

s d

pri

Kratek opis

shivljênja zhaſtitih ſvetnikov

Janesa Joshefa od Krisha

ino

Pazifika od ſv. Œeverina

is réda ſv. ozhéta

Franziſhka „Serafiſhkiga,

s devetdnévnim duhovſkim opravilam,

kratkimi

vfakdanjimi molitvami,

litanijami in êno péſmijo.

Na ſvitlôbo dan

o perloſhnoſti nju perviga zerkvêniga

proflavljenja

pri farni zérkvi Devize Marije préd moſtam v

Ljubljani 25. 26. in 27. Koſoperſka

1840.

J. Urhovec

Natiſnil Joſhef Blaſnik.

64937

„Zhaštite Gospoda v njegovih svetnikih.“

Pf. 150.

„Premišljajte njih ukapolno shivljênje in njih poboshni kônez; nasledujte jih v véri.“

Pavel Hebr. XIII.

1N-030007523

„**N**a god svetnika,“ piše sv. Bernard — „imamo posebno tri reži premišljevatí: pomozh svetnika“, njegov izgled in svôje osramotênje.“

„Premišljevatí imamo pomozh, ktéro od svetnika prijemljemo. On, ki je bil mogozhen na sêmlji, je mogozhneji v nebésih pred oblizhjem gospoda svôjiga Bogá; sakaj zhe je miloferden bil do gréshnikov in sa-nje môlil, ko je she na sêmlji shivel, gotovo sdaj, ko nashe mnogotére réve bolj posná, she s bolj usmiljenim serzam sa nas móli pri nebéskim ozhétu, kér nebéska domazhija njegove ljubésni do nas ni pomanjšhala, temuzh pomnoshila. On sato, kér nizh vezh ne terpí, ni usmiljenja odvergel, ampak on je tam pri isviru neiskônzhne bôshje milosti le she toliko bolj usmiljen s nami.“

„Premišljevatí imamo na dalje izgled svetnikov. Dokler je na sêmlji shivel, ni ne na lévo in ne na désno od pota pravizhnosti odstopil; stanovitno je popotoval po pravi stési, dôkler

ni njêga dofégel, kateri pravi: „Jas fim pot, resniza ino shivljênje.“ — Premishljujmo ponishnost njegovih dél, mozh njegovih besedí; poglejmo, kakó je v shivljênju ljudi po isgledu in po besedah rasvetljeval, in kakshne stôpnje nasledovanja je nam sapustil, de bi tudi mi po njih hodili bres sgréshka in bres smot! „Pot pravizhniga je ravna.“ (Isaia 26, 7.)

Slédnizh ne odvrazhujmo svôjiga pogléda od tistiga, kar naf pri isglédu svetnika oframotuje! Zhlovék je bil in strastém podvershen, kakor mi; s nami vréd je bil is tiste perstí ustvarjen; zhemú se nam tedej ne le teshko, ampak she zelò nemogozhe sdi, ga naslédovali, in déla dopernafhati, njegovim enake? — Bratje framujmo se in tréfimo pri tém glasu, in ta framôta nam bo gotovo zhestljiva, ta strah nam bo gotovo v gnado prebernjen! Ljudjé so bili, ktéri so pred nami hodili po poti shivljênja, ljudjé ktéri so jo pred nami takó zhudo-polno hodili, de skòrej ni verjéti, de so bili ljudjé!“

I.

Shivljênje svétiga Janesa Joshefa
od Krisha.

Svéti Janes Joshef je bil rôjen 15. dan Vélíkiga serpána 1654. léta v Iskii na Neapolitanškim. Njegov ôzhe, po iménu Joshef Kalosirto, in njegova mati Laura Gargiula sta bila sposhtljive osébe meh-zhanskiga stanú. Shé od njegovih otrozhjih lét so bile njegova poboshnost, pametljivost njegoviga sadershanja, njegova ponishnost in povdanost do vsih veliko obetajozhe snaminja njegove prihodnje svetosti. Zhes vse druge je pa miljeno mater bôshjo, prezhisto devizo Marijo ljubil, ktéri je bil s poséбно gorézho poboshnostjo vdan.

Shé v otrozhjih létih je spokorno shivel, na terdi postelji spaval in svôje meso s vezhkratnim pôstam krotil. Postopanje in nezhimurnost je slo zhertil, in vsim je bil isgled zhednosti. Njegova ljubésen do ubosih je bila takó velika, de si je potrebne rezhi pertergoval, in de je vezhkrat radovoljno pomanjkanje terpel, de mu je bilo le

mogozhe, jim jedila perpraviti. Zelò ves denar, kar so mu ga starshi zhes njegovo potrebo dajali, je méd-nje rasdélil. She majhen fantizh je shé otrozhizhe v kerfshanskim nauku poduzheval, nad svôjimi pozhutki fkerbnó zhul, se drufhtva tazih anal, ktéri s svôjim nespodobnim govorjenjam zhiftoft dôbriga sadershanja omadeshujejo, druge sa majhne in shalne lashí karal in vse k ljubésni do Bogá in k studénju hudiga vnémal.

Ravno ta zhaf je bil P. Janes od sv. Bernarda s nékolikimi brati v Ifkii, de bi v tém méstu réd (orden) sv. Franzishka vpêljal. Uboshno in isglédopolno shivljênje téh rédochnikov mu je le tolikanj dopadlo, de je sklênil, svoj notranji pokliz vbogati, svét sapustiti in v ta ojster réd stopiti.

Po dokonzhanim novinstvu (noviziatu) je v svôjim 16. létu navadne oblube storil in svôje kerstno imé Karel Kajetan v klofhtersko Janes Joshef preménil. Ko je bil is pokorshine mashnik postal, je pomnoshil svôjo gorézhoft, in je she ojstréjshi in bolj spokorno shivel in nadléshnisthi môlil.

fki
stro
svôj
jih
ljul
do
hov
ga
gle
kte
ta.
po
no
je
vt
sh
vo
fil
di
in
je
di
fa
n
fl

Šhé v svôjim 24. létu je bil novinski mojster isvóljen. Tù ni níz od ožtrosti svôjih rédočnih regelz odjênjal, svôje uzhénze s lépim isglédam sèrzhil, jih ljubesnjivo opominjal in jim gorézho ljubésen do terpezhiga Odreshenika in do njegove miljene matere Marije vdihoval.

Ko je bil guardijan Piedemonshkiga kloshtra isvoljen, je popolnoma isgled postal sa vse svôje redovniške brate, ktéri so ga ljubili, kakor svôjiga ozhéta. Tukej je pa tudi bilo, kjér ga je po bôshji previdnosti velika brestolashnost in dufhna suhôta obshlà, — pa Bog je svôjiga flushabnika po zhesnatorno vtolashil in okerpzhâl.

O zhasu njegove voditve je Bog kloshtru na posébnost visho svôjo dobrotljivost skasoval. Bila je namrezh ravno filno huda lakota; po sto ubosih je hodilo vsaki dan v kloshter jedí prófit; léj in sgodilo se je, de so selisha in sozhivje, ki je bilo danas sa uboge porésano, drugo jutro shé spét lepo zvetélo in nov sad dajalo. In néki dan, ko so bili ravno ves krùh ubogim rasdelili, je pershel, ko je bilo ravno zhas vezhérjati,

nesnan mosh v klofhter, in je pernésel ravno toliko hlébov, kolikor je bilo rédoovnikov v klofhtru.

Ko je bil v drugizh novinski mojster isvoljen, je v novizh v hudo skushnjavo padel. Hudizh namrezh mu je vdihnil, de je ves njegov trud, in vsa njegova spokorna gorézhost nekoristno délo, ktéro Bogá nizh ne povelizhuje. In njegova dusha se tako dolgo ni vpojila, dokler se mu ni bil mertev novinez perkasal, ktéri mu je prizhal, de je bil po dopolnjênju njegovih podukov vezhno shivljênje doségel.“

V létu 1690 je postal provinzijski definator in kmalo na to provinzijski. Teshko brême opravil je bil s to zhashtjo nase vsél, poséбно kér je bil poglavar she ne dobro vterjeniga ubosiga sberalishha; povsod je mógel veliko oporék terpéti, mnogoterimu pomanjkanju pomôzhi, vse troshke opravljati, rédoovnike opominjati, se po obljubah ravnati, in jih k sterpljivosti vnémati — pa Bog je svôjiga slushabnika podpiral. Poshiljal mu je mnogo dobrotnikov, de mu je mogozhe postalo, nove sbiralishha vstanoviti in njih prihodnost sagotoviti.

Kér je pa le molitev in samôtnost njegova edina shêlja bila, in kér je bil vse te zhaští le is pokorfine prevsél, — je papesha sa sprostitutev od vŝih duhovŝkih flushb in zhaští prôfil, kar je tudi doŝegel. Sdaj mu je bilo mogoŝe, po svôjih shêljah sa svôje in blishnjih vézhno isvelizhanje ŝkerbêti. Torej je ŝhel v létu 1722 v kloŝter sv. Luzije del Monte, kjer je kônez svôjih dni v dopernafhanju nar ŝvetejŝhich zhédnoŝ dozhakoval.

Od shive vére vnét in poln hvaléŝnoŝti do Bogá, de mu je bil dal, v katolŝhki véri rojenimu biti, je hrepnel, svôjo krí sa Jesufa prelití. S zhudopolno biŝtroŝtjo je sapopadel vse ŝkrivnoŝti nafhe ŝvéte vére, in jih je snal tudi drugim lepo in umétno raŝtavljati, de ŝo ŝe vŝi zhudili.

Pri vŝih sgodkih in sopernoŝtih shivljênja, poŝébnó pri pretéŝhah, ki ŝo mu jih njegove flushbe in zhaští nakladale, je bil védno veŝel in poln saupa v poŝéŝtvo vézhniga shivljênja. Vŝe je opominjal, terdo v Bogá saupati, rekozh: „Bog naf je sa vézhno shivljênje vŝta-

ril, in on nam bo gotovo potrebne srédstva ali pomozhke, ga dosézhi, dodélil!“

Bog je bil zilj vsih njegovih she-ljá in vsiga njegoviga trudênja, vsi njegovi pogovori so bili le od Bogá in vse njegove déla so le is gorézhe ljubésni do Bogá isvirale. To sprizhujejo njegova neutrudna gorézhnost sa dushno in telésno frézho blishnjiga; njegova ljubésen do ubosih in njih podpiranje v nar huj-fhih stiskah; njegove breshtevivne obiskovanja bolnikov, ktére je le tolikanj ljubesnivo tolashil, in ne rédko tudi po molitvi osdravljaj. — Nikakorshniga truda in déla se ni ogibal. Rasshaljênja ni le odpushal, temuzh she sa rasshalnike je môlil in jih s dobrotami ofipal. Ni glédal na stan in zhasht; ubosim in bogatim, imenitnim in prôstim ljudém — vsm, vsm je bila njegova pomózhna roka odperta — vse je iskal is njih pregréshnosti islézhi in k Jesusu speljati. — Njegova pokorshina proti rédovnishkim poglavarjem je bila naj popolnishi, njegovo uboshtvo naj edinishi, in v njegovi zélizi ni bilo nizh viditi, svunaj pruzhize, postelje is dvéh dilj in kosuha, flabe mise, flamatiga stô-

la i
stofi
dno
opr
bre
se j
sém
je
safi
ras
ki
ter
pif
nat
jih
Pet
bil
skr
ril
sna
gro
ne
va

*

la in njegoviga brevirja. Angeljsko zhi-
 stoft je neofkrunjeno v grôb néfel; vé-
 dno je délal in domá nar prostejšhi déla
 opravljal; — njegova ponishnost je bila
 bres para, nar priprostejšhiga zhlovéka
 se je imèl in nar vézhiga gréshnika na
 sêmlji. Kar slifhati ni môgel, zhe ga
 je kdo hvalil, in nikoli se ni jesíl nad
 saframovanjem hudobnih ljudi, ki so ga
 rászápaniga patra imenovali. Zhudeshe,
 ki jih je délal, je is ponishnosti védno
 terdnim saupanju in verovanju tistih per-
 pisoval, na ktérlih so se godili, ali pa
 naturni môzhi lékov ali osdravíl, ki jim
 jih je perporozhal, ali pa próshnji sv.
 Petra Alkantarskiga in sv. Paskala Ba-
 bilonfskiga. *) Tudi dar prerokovanja je
 skrival in od prihodnih rezhí je govo-
 ril, kakor de bi mu bile po skufhnji
 snane; postavim: ko je bil v létu 1732
 grosovíten potrêf, je prédni vezhér sbra-
 ne rédovnike prafhal: „Kjé bi bilo nar
 varnishhi, ko bi potrêf vstal?“ in ko mu

---

*) Paskal Babilonfski is réda sv. Eranzifhka
 (rojen 1540, umerl 1592) je bil posében
 zhaftivez sv. reflhnjiga teléfa. Njegov god
 je 17. Vélíkiga travna.

ni nihzhè odgovoril, je rékel: „Objédniza se mi nar varnišhi sdí.“

Ojstró in spokorno shivljênje je shivel in svôje teló bizhal od mladih nog, le malo in vézhi dél sedé spal; sadnje léta svôjiga shivljênja ni zelò nizh pil, ne vodé, ne vina in ne kej drusiga.

Pri svôjim preojstrim spokorjênju je bil s nebéshkimi gnamami odarjên; njegov um je bil bistrêji, njegovo oblizhje je bilo vidno osárjeno; vezhkrat se mu je miljena mati bôshja perkasala, in zelò Jesus se je dal v podobi miliga otrozhízha od svôjiga svéstiga flushabnika objémati. Tako v nar vézhi radošt vtopljen, je bil tako rekozh svôjih pozhutkov prôst, ino vezhkrat so ga nekoliko pedí od tla povsdvignjeniga vidili.

Bresfhtevivni so zhudeshi, po ktérik je Bog svôjiga flushabnika shé na sêmlji povelizhal. V preroshkim duhu je tistim, ki so ga o isboru stanú poprashevali, njih prihodni stan, bolnikam pa njih prebolênje ali njih smert pre-rokoval, ja zelò misli zhlovéshkih serz je sposnaval. Po molitvi, po snaminji sv. krisha ali pa po svetinjah ino kipih

svetnikov je storil vezh zhudeshev na bolnikih.

Bog mu je tudi dal, dan smerti sposnati. Švôjimu bratranzu, ktéri je bil arhidiakon na Dunaju, je pisal: „Ne bošh me vezh shiviga dobil.“ — In réf je bil sadnji dan Švezhana 1734 od mertudnize (bôshjiga shlaka) udarjen in je bil vprizho vsih domazhih in veliko imenitnih ljudi v sv. olje djan.

Profil je sa dovoljênje, ga v nar ubosnišhim, rasterganim oblazhilu, namrezh v stari kuti, ki jo je shé 64 let nôfil, pokopati.

V pétek 5. Šushza 1734 proti sedmém sjutrej se je sbrihtal, in djal: „Malo migljejev imam she shivéti.“ Ozhí nepremakljivo v podobo miljene devize Marije vpirajozh je mirno ugasnil in svôjo zhisto dusho njénimu stvarniku nasaj dal, 79 lét, 6 meszov in 20 dni star. Krog uštniz mu je veséli nasméh igrál, snaminje téh, ki smert pravizhnosti umerjêjo.

Njegovo truplo je bilo lepo viditi, lizhno in rudézhkasto; s njegovih ran je têkda roshnja kri. Ljud je od vsih strani skupej derl, mu sadnjo zhašt skasovati;

povsod se je glasno tarnanje in shalovanje slišhalo: „Svetnik je umerl, svetnik je umerl!“

Tudi po njegovi smerti se je veliko zhudeshev godilo na tistih, ki so se njegovim prošnjam priporozhevali. Po véрни in saupljivi molitvi na njegovim grobu, po klizanju njegoviga iména so ljudjé vsih stanov od raslizhnih bolésen preboljevali, in med njimi vezhi dél taki, ki so jih bili sdravniki shé popustili. Med mnogo drusih se je teshak (délavez) Agnello Vikario, ôzhe veliko otrók, práv posébnje pomózhi sv. Janesa Joshefa veselil. Nékdaj je per délu s dvéma skalama 15 feshénov visoko s obrasam na ôjstro kamnje padel, in je bil napol safut. Ko je velikost nevarnosti sposnal, je sv. Janesa Joshefa na pomozh klizati jél. Trétji dan svezhér, ko se je bil ravno dôbro svédel od bolésni, je poboshno môlil: „Ozhe Janes Joshef, daj mi skoraj umréti, ako mi ni sdravja sadobiti, de bi svôjo drushino shivil.“ Léj, in svetnik se mu perkashe, od oblaka obdan, ter mu pravi: „Ne skerbi, v 7 ali 8 dnéh bofh sdráv. In refnizhno je bil 8 dan

sdrá
mos
sgul
Ko
njen
pom
in g
shal
terp
kake
nik
je o
in d
lih

Josh
shté
kam

svet
tisti
ktér
in s

rije

alo- sdráv. — Tudi posnej je bil ravno ta
vet- mosh vezhkrat v nevarnosti, shivljênje
sgubiti, ko ga je nevidna rôka refhila.
ve- Ko je nékoliko lét po tém savoljo ra-
i so njene nogé lêshal in svetnika spét na
vali. pomozh klizal, se mu je spét perkasal,
ego- in ga je potolashil, rekozh: „Nikar ne
éna shaluj, délaj, bodi dôbre volje, in po-
polé- terpi; pa bosh sa bolno nogó umerl,
ezhi kakor fim jas umerl;“ Na to mu je svet-
po- nik nogó pokasal ter sginil. Sa êno uro
shak je otòk splaknil, bolezhina je preshlà
liko in délovez je vstal in po svôjih opravi-
ne- lih shèl.

Zhaftitljivi flushabnik bôshji Janes
Joshef od Krisha je bil isvelizhanim pri-
ne- shtét 24. Vélikiga travna 1789, svetni-
hefa kam pa 26. ravno tistiga mésza 1839.

19. Roshniga zvéta sta bila od Njih
sve- svetoſti Piufa VII. dva zhudesha is med
édel tistih, kar jih je bilo sploſhnim sboru (pri
ozhe ktérim je bil sam papesh), predloshênih
nré- in sa refnizhne sposnanih, poterjena.

1. *zhudesh.*

Naglo in popolno osdravljênje Ma-
dan rije Luise Romaniello, ktéra je hud otòk

v ustih in rak v shelodzu iméla, ki ga je bila od vesikatorja (zenderja) dobila, ktériga je bila po nespameti posherla. Şvetinjó isvelizhaniga Janesa Jeshefa so nanjo polóshili, in kar osdravéla je.

2. *zhudesh.*

Naglo in popolno osdravljênje duhovniga Franzífhka Şalerno, ki se je saupno v pomozh isvelizhaniga Janesa Joshefa sanéfel, ktériga podobo je imel. Veliko lét je shé imel zhévno glivo, ktéra je zhe daljej vézhi prihájala, in se proti trebuhu ponishevala, kar ga je grosovitno bolélo. Sastonj so bile vse sdravnífhke pomozhi, in shé so jo hôtli sdravniki ré sati.

---

ga
obi-
ner-
nefa
je.

du-
sa-
Jo-
nel.
éra
coti
oso-
rav-
rav-

*S. Pazifiki od s. Severina, mastnik,
iz ordna s. Franziškica posve.
zhen od papeha Gregorja XVI.*

S

P

bil
Laf
she
ime

vd
alt
po
di
fi
bil
ni
bil
no
ze
ga
je
vf

re
bi

II.

Shivljênje svétiga Pazifika od
sv. Severina.

Pazifik, lepotija svôje domovine, je bil 1. Šushza 1653 v Šeptempédi na Lashkim od zhestitih in shlahtnih staršev rôjen; pri svétim kerstu je prijel imé Karel Anton.

Shé s majhniga je bil ves molitvi vdan; vézhi dél je pred svôjim malim altarjem, ktériga je sam salshal ali lepotizhil, v molitvi klézhal in svoj mladi shivòt terpinzhil. Navado je imel, si v shupo pepéla méshati. Kér so mu bili starshi kmalo pomerli, ga je Brunni, njogov ujiz, k sêbi vsél. Domá je bil ponishen in vbógljiv, na poti védno pámeten in lépiga sadershanja; v zérkvi poboshen, do vbosih ljubesnjiviga ponashanja in miloserden. Tako si je perdobil spofhtovanje in sazhudênje vsih, ki so ga posnali.

Ko je bil 17 lét star, je stopil v réd sv. Franzishka Šerafishkiga, in je bil 28. Grudna 1670 preoblézhen.

Šamòtnost mirniga kloshtra ga je

zhé daljej bolj s Bogam drushila. Njegoviga notranjiga premishljevanja in dushniga sbranja she shtudiranje ni kratilo. Po dokonzhanih sholah, v ktérilih si je bil mnogo uzhenost perdobil, je bil v 25. létu mashnik posvezhèn, in je mógel po povêlji svôjih vikshih pridigovati in spovedovati. Bil je tudi nékoliko zhasa uzhenik, ali popustil je to zhasť is ljubésni do premishljevanja. Kér je imel toliko lépih lastnost, je bil nar préđ vikar (naméstnik) potem pa guardijan v kloshtru delle Grazie (matere milosti) isvoljen. Pa tudi to stôpnjo je drugimu isrozhil, kar je bilo vřim shal. Ni bilo, namrezh, opravila v kloshtru dobiti, de bi ga bil mógel s svôjim odménjenim shivljênjem sdrushiti. Kér se je bil vřiga Bogú v dar dal, je blo njegovo edino trudênje, svôje pri obljudi storjênje sklépe dopolniti. V njegovi majhni, niski zêlizi, (nar slabji smed vřih si je sbral) ni bilo nizh, kakor terda postelja in nékoliko molitvinih bukuv, ki jih je bil sam spisal.

Švéto oblazhilo nedolshnosti, ktéro je bil pri svétim kerstu oblékel, je ne-

ofk
je e
kof
je
se
tor
nih
spo
kre
šra
me
je
po
de
šve
lah
op
te
da
do
dr
sh
lé
zh
J

Nje- oskrunjeno ohranil. Vse njegovo bitje
in je od njegove zhistosti, mizhnosti, krot-
ni kosti in poboshnosti prizhalo. Poséбно
kté- je zhul nad svôjimi pozhutki; nikoli
bil, se ni sdersnil, kogá v obras poglédati,
èn, torej so redovniki rêkli, de ni môgel
hih nihzhè ismed njih barve njegovih ozhí
udi sposnati. S svôjim ôjstrim oblazhilam,
l je krotênjem mesá in bizhanjem je svôje
nja. strastí krotil, in gospodarstvo duhá zhes
bil mesó doségel.

pa Nizh se ni zhiflal in ménil je, de
zi e je svershek zhlovéshkiga rodú, in mozh
to pokorshine je bila v njim tako krépka,
pilo de je, ako ravno gluh, vendar povelja
vila svôjih prédnikov v nar téshjih in nar
gel lahkejih stvaréh s sazhudljivo voljnoŝtjo
ru- opravljaj. Sraven dopolnovanja kloŝh-
dar terfskih obljud se je tudi v drusih vsak-
je, danjih, prostovoljnih morjenjih in ra-
do- dovoljnim pomankanju skosi vse shive
izi, dni in tudi v nar hujshih bolésnih, vadil.

ni Is poboshnosti do vzhlovezhênja na-
ne- shiga odrefshenika se je vse pétke zéliga
bil léta ob vódi in kruhu pôstil. Poséбно
éro zhaŝtil je sv. réshnje teló in terpljênje
ne- Jesufa Kristufa. Tudi je vsak dan sa

tolashbo vérnih dush v vizah duhovske ure môlil, in se ôjstro bizhal.

Zhesnavadna je bila njegova ljubésen do blishnjiga. Vse, ki so ga sa svét prafhali, je modro poduzheval, in tisti, ki so ga vbogali, so bili dobriga is-hoda po njegovim svetu storjéne rezhí sveští. Kér savolj obljuje uboshnosti nizh svôjiga ni imel, blishnimu dobrote skasovati, je skushal mu pri drugih pomozhi is-profiti, ali jo od Bogá po molitvi dôlézhi. Njegovo zélo shivljénje je bilo neprestan ojster pôst; v shupo je mersle vodé in pepéla déval, kruh je na solnizi do terdiga fushil in se ni nikdar sa shéjo napil. Ak ravno je na nôgah vezh ran imel, in tudi v zhévah velike bolezhine terpel; ak ravno je od dolsih in hudih mersliz ves nebôgljen, slep in gluh bil: ga vendar nikoli nobêden ni flishal toshiti; védno je bil brihten in poterpeshljiv; hrepenel je po terpljénju in s toliko vézhim saflushkam terpel. Švôje teló je s bodézhimi pafovi terpinzhil, in po vezhkrat na dan se je do kervaviga bizhal, in ne huda bolésen in ne sanizhevanje ga nista od téga odvernjila; posméhljaje je

bol
nu

in
dik
go
lés
lét
ra
je
dr
te
vi
Sa
te
sa
h
je
i
je
n
P
P
l
u
s
l

bolezhino sanizheval, in se vsakimu ponujenimu obkrepzhanju ubranil.

Tako velika ojštrost v védnim pôstu in pokorjênju, ki ju je bil shé v mladih létah sazhél, je móгла sadnjizh njegovo sdravje spriditi. S starostjo je bolésen huji perhajala in v svôjim 64. létu ni mogel vezh na svôjih bolnih, rasmefarjenih nogah stati. K tému se je she popolna slabost in gluhost perdrushíla; pa le s tako zhudapolno poterpeshljivoštjo je terpel, de ga ni bilo viditi snaminja bolezhine na njemu. Sa štíri druge léta, polne hudiga terpljênja, je dobil bule na nôgah, savolj ktérik je, ko so se ognojile, hudo merslizo dobil. Na sadnje se mu je pa she prisad pritaknil 16. Kimovza 1721. Vùn do svôjiga sadnjiga dihljeja je bil pri sdravi umnosti in je svôje navadne molitve opravljal. Osmi dan potém je v svôji zêlizi klézhajozh, poln poboshnosti in hvaléshnosti sa tolikanj prejétih dobrot svéte sakramente umirajozhjih prejél. Ko so se njegovi sadnji migljeji priblishali, je dershal podobo krishaniga Jesusa v svôjima sklénjenima rokama in s njegovih umirajo-

zhih shnablov so sbe beséde vrozhe molitve puhtéle. Mirno je saspal v Gospodu 68 lét, 6 mészov in 23 dni star. Bog mu je hôtel njegove nenavadne, ja zelò vitefhke kreposti shé tù na sêmlji poplazhati; to skasujejo nebêshki darovi in gnade, s ktérimi ga je Gospod povelizhal. S pomozhjo darú prerokovanja je osnаноval prihodne in skrivne rezhí; takó je strashni potrés, osnanil, ktéri je v létu 1703 Ankonsko pokrajno pokonzhal; tako tudi smago pri Bélimgradu nad Turki. Tudi skrivne misli in sheljé drugih so mu bile snane. Tiste, ki so préd-nj k spovedi hodili, je opomnjeval okolshen, ktére gréh vézhi délajo, ali ga pomanshujejo; daljej jih je opomnil posabljenih, ali od frama samolzhanih gréhov.

Drugi posébní dar je bilo samaknjênje. Dôstikrat se je pri mashi ino molitvi samaknil. Njegov obras je bil takrat od lépe svitlôbe osarjen, in vezhkrat so ga nekoliko pedí od tla povsvignjeniga vidili. Le glas njegovih prédnikov je bil v stani, ga is samaknjenosti isbuditi.

Veliko zhudeshev je storil; bres de

bi
pri
Bre
shiv
le
kdo
ljuc
pak
van
tinj
va
der
zhu
dal
na
ljuc
bil
lizh
183
Nji
dva
flus
zhu

mo- bi se smôzhil, je skosi réke hódil, in
Gof- pri sidanju klofhtra je malto pomnoshil.
star. Bresstevivni so bolniki, kar jih je v
dne, shivljênju in po smerti osdravil. Ne
na le pri njegovim pogrêbu, zhe ga je
bêsh- kdo saupljivo na pomozh klizal, so
a je ljudjé po njim gnade prijémali, am-
darú pak tudi bolésni so se ali po dotiko-
e in vanju njegove podobe ali njegovih sve-
trêf, tinj osdravljale.

Vse splôh ga je zhahtilo in njego-
va svetost je slovêla po vsih krajih, ko-
Tudi der koli je kdaj hódil, savôlj njegovih
mu zhudeshev in darov, ktéri so se zhe
spo- dalje bôlj rasshirjali; satorej je bila edi-
nen, na shêlja vsiga ljudstva, ga v zhašt vsih
nan- ljudi na altar postaviti.

---

13. dan Vêlikiga serpana 1786 je
bil ta poboshni flushabnik bôshji isve-
ino lizhanim, in 26. dan Vêlikiga travna
bil 1839 pa svetnikam prishtét.

24. dan Şushza 1826 šta bila od
Njih svetosti, papesha Leona XII. tá
dva sledézha, na prôshnjo isvelizhaniga
nak- flushabnika bôshjiga Pazifika storjêna
zhudesha, poterjena.

1. *zhudesh.*

Pomozh isvelizhaniga Pazifika kli-
zaje je Šerafina del Bergamo od raka
na perfi in od jétke, ki jo je shé vezh
zhasa iméla, osdravéla.

2. *zhudesh.*

Naglo in popolno prebolênje Ma-
rije Šanta Marketi, ktéra je shé dolgo
zhasa kri bljuvala; na peršnik je bila
hudo udarjena; bljuvanje kervi je bilo
s merslizo in drugimi smertnimi snam-
nji sdrushêna.

Devetdnévno duhovsko opravilo
od sv. Janesa Joshefa od Krisha
ino Pazifika od sv. Ševerina.

I. dan. Premishljevanje.

Ta dva svetnika sta bila od shive terdne
vére do Bogá nadahnjena, in sta se tru-
dila vsim skrivnosti nashe svéte vére vdih-
niti; zelò misionarja bi bila rada posta-
la, jo nevérnikom osnanovati. — Kako
rédko bo pazh ta svéta véra, ki je nam
po svétim kerstu v serzé vlita, in pri

sv. birmi v nami vterjena, zhišta ohra-
njena! Nauk Jesufa Kristufa se danda-
nashni saframotuje; evangelij je basen,
in pekèl prasno strashilo! — Šmo li terd-
ni v véri? Ali hozhemo tudi mi, de se
bomo uzhèni in po sdanji shègi isob-
rasheni sdéli, hudòbne, kerfhanstvo fra-
motèzhe bukve prebirati, in namest serzé
svòjiga blishnjiga po ljubesnjivim svar-
jènju osdravljati, raji s dvoumnimi, skri-
timi besédami svòjo lastno pohabljenost
osnanovati! Zhe je pa tudi nasha véra
terdna, zhe Bogá tudi s ustmi osnanu-
jemo, kolikokrat ga pa s djanjem sata-
jujemo? Kaj nam véra pomaga, zhe
se v délih ne skasuje? Kakor je truplo
bres duha mertvo, tako tudi véra bres
dòbrih dél. Tistim, ki po sapovedih
Jesufa Kristufa shivé, je vézhno shivljè-
nje sa plazho obljubljeno; ktéri se pa
le po svòji poltnosti vedèjo, ne bojo na
dan sòdbe usmiljenja doségli, kér so
od poti sposnane refnize odstópili in té-
mu nasproti ravnali, kar so sa práv in
Bogú dopadljivo sposnali.

Molitev.

O Bog, sazhétek in kònez nashiga

vérovanja, dodéli nam po prôšnji svôjih svétih sposnovavzov, Janesa Joshefa in Pazifika, de v pravi véri svésti ostanemo in njéne svéte uke stanovitno dopolnujemo, in tako po pravih délih vére in ljubésni vezhno kraljestvo doséshemo, kjér ti s Bogam Ozhétam shivish in kraljujesh v edinosti svétiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Tukje se molijo litanije obéh svetnikov in na to 5 ozhenafhev in 5 zhefhêna fl Marija in véra.)

II. dan. Premishljevanje.

Upanje sv. Pazifika je blo tako nepremanjkljivo terdno na Bogá vstanovljeno, de je, vsiga posémeljškiga nag-njenja prôst, vse terpljenje in bolésni, saframovanje in shpôt s krotkostjo prenasihal; sv. Joshef od Krisha je navadno rékel: „Kaj je ta svét? Sgol nizh. Paradise, nebésa, Bog, ja Bog je vse! Môji otrozhizhi, ne véshite serzá na dobre sveta, trúдите se sa nebésa in pomnite vézhniga nebésškiga vesélja. To vékomaj terpí, svét pa sgine.“ — Na kaj je nafhe serzé navésano? V kaj saupamo? v minljivo bogastvo? v svôje flabe mozhi? v prijatle in pomozhnike? Ali

se sanasamo v svôjo krepost in sprét-
 nost? Kakšna predersnost je pazh to!
 Ali nam bo Bog pomozh dodélil, ali
 nam jo bo hôtel dati? Bres bôshjiga
 blagoslova je ves nash trud prasin in
 sastonj! — Kako hitro nam pogum ali
 serzhnost upade, zhe naf terpljenje in
 bolésen ali druge sopernosti obishejo,
 ali zhe nam pri vsih dôbrih sklêpih ni
 bilo mogozhe, se gréha ogniti. Pa mo-
 rebiti je to le kasen sa nasho preders-
 no saupnost v lastno mozh, ali so pa
 skushnje nafhe stanovitosti. Špomnimo
 se Gospodoviga isréka: „Bres mène ne
 morete nizh storiti.“ Nezhimurnost in
 rasshaljenje duhá je vse pod solnzam,
 svunaj Bogá flushiti in njému edinimu
 saupati. „Dôbro je“ pravi kronani pre-
 ròk, „se Gospoda dershati, in v Bogá
 svôjo saupnost staviti.“ Gospod! ti si môje
 upanje od môje mladosti; védno hozhem
 v Bogá saupati.

Molitev.

Povsdigni, o Gospod, nafhe upa-
 nje do sêbe, de bomo pri délu, terp-
 ljenju in borênju nepremakljivo nate
 saupali, in po slédu tvôjih svétih spos-

novavzov, Janesa Joshefa in Pazifika, popotovaje, zhaftitljivi zilj svôje neumerjозhe saupnosti v kraljéstvu vézhniga isvelizhanja doségli; po nashim Gospodu Jesufu Kristufu, tvôjim finu, ktéri s téboj in s sv. Duham shiví in kraljujê, Bog od vékomaj, do vékomaj. Amen.

(Litanije kakor gôri, 5 ozhenafkov in zhefhêna fi Marija in véra.)

III. dan. Premishljevanje.

Švéti Janes Joshef od Krisha je navadno rékel: „In ko bi ne bilo ne nebél in ne peklà, bi vendar hôtel Bogá ljubiti, ki je le tako dober ôzhe, in vfo ljubésen saflushi.“ — Ali tudi mi Bogá ljubimo? Ali ga zhes vse ljubimo? bolj, kakor sami sêbe? Kaj je môgel Bog vezh storiti, de bi ga ljubili? Od véžhnosti je naf ljubil in nam darove, talênte, premoshênje in sdravje dal, nam poséбно gnado s tém dodélil, de smo v pravi véri rojêni, naf po kerfhansko isrediti dal, in nam mnogotére perpomozhke perpravil, po njegovih sapovedih lahko shivéti. Šposnajmo ljubésen njêga, ki naf takó ljubesnivo vabi: „Priditi k mêni vfi, ki ste trudni in oblo-

shêni, jas vaf bom okrepzhal;“ — ki
naš usmiljeno prenaša, kdar smo ne-
svéti in nehvaléshni; ki naš skerbno
išhe, kdar od straščí oslepljêni, pred njim
bégamo. — Ako shêljimò véditi, zhe
nóšimo pravo ljubésen do Bogá v ser-
zu, le svôje misli, beséde in déla ispra-
shujmo. „Ljubésen do Bogá ni nikdar
trudljiva,“ piše sv. Bernard — védno
kaj veliziga stvarja, zhe pa ne, ni pra-
va ljubésen.“ Sateranje naših straščí in
posheljénost, sila, s ktéro se trudimo,
premagovanje v rezhéh, ki so têshke,
so snaminja naše prave ljubésni do Bo-
gá. „Ljubimo svôjiga Gospoda in Bogá,“
je pridigoval vezhkrat sv. Janes Joshef;
refnizhno ga ljubimo, sakaj ljubésen
bôshja je velika blágošt.

Molitev.

O Bog, ktéri si naše serza sa svôjo
ljubésen vstvaril, o dodéli nam milo-
stivo po prôshnji svôjih sposnovavzov, Ja-
nesa Joshefa in Pazifika, de bomo têbe
njima enako v djanju in v refnizi lju-
bili, in de ta svéti ôgenj nikdar v naših
serzih ne ugasne; temuzh de védno v
tvôji ljubésni shivimò in vézhno shiv-

ljênje doféshemo, po Jesufu Kristufu, Gospodu našimu, kateri s tabo shiví in kraljuje v edinosti svétiga Duhá, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Litanije kakor gôri, 5 ozhenafhev in zhe-shêna s Marija in véra.)

IV. dan. Premishljevanje.

Shivljênje sv. Janesa Joshefa in sv. Pazifika je bilo védno darovanje sa zhasno in vézhno frézho njunih blishnjih. Pravo snamnje, našho svéto vero sposnovati, je ljubésen. „Ljubi Bogá zhes vse in svôjiga blishnjiga kakor samiga sêbe. Na tém bojo vsi sposnali, de ste môji uzhénzi, zhe se bošte med sabo ljubili, kakor fim jas vás ljubil.“ — Al se ravnamo mi po téh besédah gospodovih, ki jih je nam takó na tanko rasloshil? Ali nismo ênostranosti, rasporstvu, savidljivosti, sovrashtvu in terdoserzhnosti do blishnjiga vdani? Ali ni naša ljubésen do blishnjiga vzhafih le dosdévna in samopridna, namest de bi bila resnizhna, odkritoserzhna in kerfhanska? O, kako naš bojo kdaj tisti oframotili, ki so vse svôje poséstvo med uboge rasdelili; ki so bolnikam po bolnishnizah strégli; ktérim

ni bilo nizh pre teshko in pre drago, sapushêne otrôke rediti, nesfrézhne podpirati, in zelò miloshino sbirati sa sapushêne potrebne! Ljubimo tedej svôje brate, naj nas stane karkoli hozhe; zhe so nam tudi nehvaléshni, je nam le vendar tam plazhilo pripravljeno, kjér ón kraljuje, ki vse, kar nar manjšhimu ismed svôjih bratov storimò, plazhuje, kakor de bi bilo njêmu storjêno.

Molitev.

O Bog, ktéri si svôja slushabnika, Janesa Joshefa in Pazifika, s daram zhudopolne ljubésni do blishnjiga osalfhal, dodéli nam po njunih prôshnjah in saflushkih, de se bomo po njunim isgledu ravnali, in de po pravi in resnizhni ljubésni do prijatlov in neprijatlov têbi dopadljivi postanemo in vézhno vesélje doséshemo; po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim, ki s taboj shiví in kraljuje, v edinosti svétiga Duhá, Bog od vekomaj do vékomaj. Amen.

(Litanije kakor gôri, 5 ozhenafhev in zhefhêna sî Marija in véra.)

V. dan. Premishljevanje.

Šveti Janes Joshef in sv. Pazifik sta

neprezenljivo zvetlizo zhistosti neomadeshvano in neoskrunjeno do grôba ohranila, in sta se skerbno vsiga ogibala, kar bi jo oskruniti utégnilo. Ali tudi mi svôjo stansko zhistost sposhtujemo, h kateri nas Jesus v evangelju tako nudljivo opominja, in ktéro posebno ljubi pri svôjih uzhénzih? Ali zhujemo nad svôjimi pozhutki? ali védno skerbimò, tega vsvisheniga saklada ne sgubiti, ki ga v persténi posódi varujemo? Ta zhédnost je serkalu enaka, ktéro se lahko s edinim dihlejsem omrazí. Vezhkrat je ediní pogled, edina beséda sadôsti tavshent objokovanja vrédnih pregréh sadolshiti. Dôbro premislimo, de je mozh navade, naglost strásti, slepóst uma in terdost serzá v stanu nas v nar globokêji brêsen pregréshnosti in zelò v posabljivost Bogá sapejljati. Varujmo se tedej lenôbe, sakaj ôna je sazhétek vsih pregréh; zhujmo nad svôjimi pozhutki, posebno nad ozhmí; krotimo svôje mesó s délam, s smirnostjo in s modro sdershljivostjo; perbeshimo ob zhasu skushnjave k molitvi; in ogibájmo se slabiga drushtva, sakaj

v boju s poltnostjo le tisti premagajo, ktéri pobegnejo.

Molitev.

O gospod Jesuf Kristuf, ktéri si hôtel od prezhiste devize spozhét in rôjen biti, ponishno te profimo po saflushkih tvôjih sposnovavzov Janesa Joshefa in Pazifika, dodéli nam, de zhistost teléfa in dushe ljubimo in ohranimo, in slédno skufhnjavo s tvôjo pomozhjó premagamo, ktéri shivísh in kraljuješh v edinosti svetiga Duhá, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Litanije kakor gôri, 5 ozhenafhev in zhefhêna si Marija in véra.)

VI. dan. Premishljevanje.

Ta dva svetnika sta se v svôji ponishnost naj vézhi gréshnike in svershek svetá mislila; odpovédala sta se vsmim posvétnim opravilam in zhaštém in sheléla od drusih ponishana in sanizhevana biti. Kako malo se pa mi vémo ponishevati. Slépa preshérnost in pretanka zhaftljivost nas sapeljujete, de se pre dôbre imamo, in flave, zhafti in velizhaftva ishemmo in tiste zhèrtimo, ki nas rasshalijo. — Zhefa se nam je pa mogožhe hva-

liti? — kaj imamo hvale vrédniga od sêbe pokasati? Pa vendar pri vsi svôji nevrédnosti svôje glavé takó visôko povsdvigujemo, in se morebiti sêhe zelò Bogú vstavljamo. Nasha nezhimurnost in nasha prevsétnost sêhe morebiti dosti-krat usrok, de marsikaj dôbriga storimò, zhézar bi ne bili storili, zhe bi nam ne bilo hvale in zhafti od ljudi pernêflo. Kako se ponashamo pri oporékah, ali kdor nas kdo opravlja ali saframuje? — Posnémajmo vendar od téh svetnikov nam v isgled sapushêno ponishnost, in premíslimo, de ponishni zhlôvek, ktéri je samiga sêbe dôbro sposnal, prasno hvalo ljudi sanizhuje, in njih rasshaljênje is ljubésni do Bogá rad terpi.

Molitev.

Vfigamogozhni, vézhni Bog, ktéri skesaniga in ponisheniga serzá ne sametujesh, profimo te savoljo saflushkov in proshnjá tvôjih svétih sposnovavzov Janesa Joshefa in Pazifika, ki sta v takó veliki ponishnost na sêmlji popotovala, dodéli, de tébi po svéstim nasledovanju njune zhédnosti dopademo in kakor oná vézhno velizhastvo dofeshémo; po

Jesufu Kristufu, Gospodu našim, ki s taboj shiví in kraljuje v edinosti svétiga Duhá, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Litanijs kakor gòri, 5 ozhenafhev in zhefhèna si Marija in véra.)

VII. dan. Premishljevanje.

Nafha svetnika sta ves zhaf svòjiga shivljènja kaj koriftniga pozhénjala in neprestano sta se trudila, Bogu flushiti — po nôzhi in po dnévu. — Mi pa le pre velikokrat framotljivo postopamo, in naj boljshi in lépsshi zhaf bres déla trátimo. Kako je nam le mogoche, kdej zilj in kònez svòjiga vstvarjenja, zhaft Bòshjo, svoj pokliz na sémli in svòje isvelizhane v nebésih dosèzhi, zhe neprezenljivi zhaf bres déla sgubljamó? Premislimo, de se imamo sa-se in sa blishnjiga; sa zhaf in vézhnost triditi. — Le koliko gréhov, koliko fkušnjav je lénljivo, breskoriftno shivljènje krivó! Veliko jih je, ki se is sgòl rasstréfenosti in rasveseljevanja malo kdaj ali pa zelò nikoli ne svéjo, svòjiga stvarnika posabijo in svòjiga zilja in kónza. Ali smo tudi mi is-med njih shtevila? „Delajte, dôkler je dan,“ pravi Isveli-

zhar, „sakaj nozh bo perfhla, ki ne bo mōgel nihzhè vezh délati.“ Takrat bomo she le koríst délavniga in pridniga shivljénja sposnali, pa tudi strahhno shkodo lenōbe; ali prepōsno! Tazhàf bomo na tanko spreglédali, kako léni smo bili v dopolnitvi dolshnost svōjiga stanú; in kako lahko bi bili ves drugi zhaf v prid obernili s molitvijo, duhovnim branjem, saflushljivim djanjem, obiskovanjam bolnikov, pouzhevanjem nevédnih in sto drugih djanj ljubésni in usmiljenja, in tako nebéshko vesélje doségli.

Molitev.

O Bog, ktéri si svōja svéta sposnovavza Janesa Joshefa in Pazifika po délu téga shivljénja v vézhni pōkoj poklizal, profimo te, dodéli nam, de po njunim isglédu, dōkler to umerjozhe shivljenje pretézhe, tēbi v zhast, blishnjimu in nam pa vézhni prid, skerbeno délamo, in tako vézhniga plazhila vrédni postanemo, ktéro si svōjim slushabnikom obljubil, po Jesusu Kristusu, finu svōjimu, ktéri s taboj shiví in kraljuje, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Litanije kakor gôri, 5 ozhenafhev in zhe-
thêna fi Marija in véra.)

VIII. dan. Premishljevanje.

Svétí Janes Joshef in Pazifik, kté-
rih god mi prasnujemo sta jéla sgodaj
svôje mesó satirati; svôje strastí sta s ôj-
strimi oblékami krotíla, fi jedí in pi-
jazhe pertergovala, se vsakíga okerpzhe-
vanja svésto ogibala in takó gospodar-
stvo nad svôjimi pozhutki doségla. —
„Kdor me hozhe naslédovati“ — pravi
Jesuf Kristuf, — „satáji samíga sebe,
sadèni svoj krish, ino pojdi sa mano.“
— Kolikokrat smo to opominovanje is-
ust duhovnov slíshali; kolikokrat naš je
vést spodbadala, se na pravo pot ver-
niti in smontjave in nezhimurnosti téga
svetá sapustiti! Kaj tedej zhakamo s svô-
jim spokorjenjem? Kristuf je nar téshí
prenéfil sa naš, in mi nozhemo nar
lahkejiga sa-nj preterpéti. Ali ni bilo
Kristufu terpéti in takó v svôje velizha-
stvo iti? Ino mi hozhemo ta zilj bres terp-
ljénja dosézhi? Vse sladkosti shívljénja
ishemo, in se uzhénze krishaniga Jesufa
imenujemo! Perlizhimo svôjo mehkôzho
ojstrosti sv. Janesa Joshefa in sv. Pazifi-

ka! — In morebiti so našhi gréhi têshke perlomitve bôshjih sapóved ne pa majhni prestopki, kakor mi mislimo. — Sa greslnika ni frézhe svunej pokóre. —

Molitev.

Vfigamogozhni vézhni Bog, ktéri si svôja svéta sposnovavza Janesa Joshefa in Pazifika po ôjstri poti uboshtva, poterpeshljivo in lastniga satajênja v nebêshko vesêlje perpêljaj, dodéli nam milostljivo, de se po nju prôshnji, sami sêbe satajimò in po satiranju mesá njih isgled posmémajozhi po poti sv. Krisha v vézhno kraljéstvo dojdemo, po Jésufu Kristufu, Gospodu našhim, ktéri s taboj shiví in kraljuje v edinosti sv. Duhá, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Litanije kakòr gòri, 5 ozhenafhev in zhefhéna si Marija in véra.)

IX. dan. Premishljevanje.

Kakó svešto sta našha svetnika miljeno mater bôshjo Marijo ljubila, pri-zhuje velika poboshnost, s ktéro sta jo od mladiga zhaštala, njuna gorézhost, s ktéro sta she v otrozhjih létih sv. roshenkranz molila in druge dôbre déla

v zhašt matere bôshje dopernafhala. Isis-
kujmo svôje poprêjshno shivljênje, in
sprashujmo se, ali smo dosdaj tudi mi
Marijo po vrédnosti in dolshnosti zha-
stili? — Namešt téga smo jo morebiti
le rasshaljevali, in nji in njenimu Šinu
s nespametnim shivljênjem nezhašt dé-
lali. Šramujmo se svôje napzhnosti in
trudljivosti in terdó sklenimo, v zhaštê-
nju devize Marije, sv. Janesa Joshefa
in sv. Pazifika posnémati, kér jo bomo s he
le takrat svôjo ljubesnivo mater spos-
nali, zhe se ji s djansko ljubésnijo in
poboshnostjo nji prave in svéste otrôke
skáshemo.

Molitev.

Švéta Marija, mati usmiljenja in
sladkosti, sprôsi nam od svôjiga bôshji-
ga Šina, de bomo po slédu njegovih
svétih sposnovavzov Janesa Joshefa in
Pazifika hodili, ktéra sta po zhaštitvi tvô-
je visokosti in po tvôji mogozhni prôsh-
nji gnado sadobila, mu s zhistim in
svétim shivljênju dopasti, de bomo pod
tvôjim varstvom in v tvôji ljubésni od
vsih slégov in nevarnost sprostêni in s
njima vréd v vézhno isvelizhanje vséti

tam tēbe in tvôjiga edinorojeniga Šina ljubili in hvalili, ktéri s Bogam Ozhétam in sv. Duham shiví in kraljuje, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

(Litanije kakor gôri, 5 ozhenafhev in zhefhēna s Marija in véra.)

Vfakdanje molitve

v zhaft

svétimu Janesu Joshefu od Krisha

in

svétimu Pazifiku od sv. Ševerina.

Jutrenjize.

V. Gospod, odprì môje shnable!

O. In môje usta bodo tvôjo hvalo osnancvale!

V. O Bog, híti me otét!

O. Gospod, tēzi mi pomagat!

V. Zhaft bodi Ozhétu in Šinu in svétimu Duhu!

O. Kakor je bila v sazhétku, sdej in vsēlej in v vézhne zhase. Amen.

Pésem.

O svéti Janes, ti presfrézhni,
In svet' Pazifik, vsél
Gospod je vaju v pôkoj vézhni,
In v lépi ráj sprejél.
Sa kratko, zhasno pokorjênje
Obdaja vaj' svetlóst,
Doségla vézhno sta shivljênje,
Dobila sta blagóst.

Predglasje.

Bog jih je skufil, in jih je nashel
sébe vrédne; kakor slató v pèzhi jih je
skufil, in kakor shgavni dar jih je pre-
jél. (Modr. 3.)

V. Prosíta sa naš, o svéta Janes Jo-
shef in Pazifik.

O. De bomo deléshni obljúb Kristu-
sovih.

Molitev.

O Bog, kteri svôjo zérkev s mnogo-
téro svetlôbo svôjih svetnikov vseskosi ras-
svetljuješh, váruješh inohranuješh, milo-
stljivo dodéli, de bomo po próshnji in
saflushênju tvôjih svétih sposnovavzov,
Janesa Joshefa in Pazifika, ktérih zhas-
ti spomín prasnujemo, takej na sêmlji

od vsih gréhov ozhišheni, vézhniga ve
félja v nebéfih deléshni; po nashin
Gospodu, Jesufu Kristufu, ktéri s tebo
in svétim Duham shiví in kraljuje, Bo
od vékomej do vékomej. Amen.

Hválñize.

V. O Bog i. t. d.

V. Zhašt bodi i. t. d.

Pésem.

Sa Bogam védno šta hodila,
Šlušhála ga vse dní,
Sa flast svetá se ne meníla,
Al kar nam on darí.
Poboshnost zhišta vaj' peljála
Je v tíhi klošhter ta,
Pokori tukej šta se vdala
V ljubésni Bôshji vsa.

Predglasje.

Ktéri so pa Kristusovi, so svôj
mesó krishali s gréhi in sheljami vré
(Galazh. 5, 24.)

V. Profíta sa naf i. t. d.

(Molitev, kakor sgôrej.)

Perva. (ura)

V. O Bog, híti i. t. d.

V. Zhašt bodi Ozhétu i. t. d.

Pésem.

Veliko sta tù pretérpéla

Ubošhtva in nadlóg,

In smirej sta svetó shivéla,

Kòt hozhe vézhni Bog.

Le pôšt, mertvênje in molítev

Je vajno délo blo;

Sa krish in révo sta zhaštítev

Poslala gôr v nebó.

Predglasje.

Terpljênje sedanjiga zhasa se ne dá primériti prihodni zhašti, ktéra ima nad nami rasodéta biti. (Rimlj. 8.)

V. Profíta sa naf i. t. d.

(Po tém motitev, kakor sgôrej.)

Trétja.

V. O Bog, híti i. t. d.

V. Zhašt bodi i. t. d.

Pésem.

Shivljênje vaj' poterpeshljívo

Dopadlo je Bogú,

Oblágril' ga je ljubesnivo,
Ni svèrgel vaj' darú.
Po njêm šté vezhkrat sapustíle
Vaj' dufhi gréfhni svét,
Šté se v nebéfa samakníle,
In fhle mu hvalo pét.

Predglasje.

Sdej níste gostjé in ptujzi, ampak
šte mestnjáni svétih in domazhi Bòshji
(Efesh. 2.)

V. Profíta sa naf i. t. d.
(Molitev, kakor sgòrej.)

Shéfta.

V. O Bog, híti i. t. d.

V. Zhaft bodi i. t. d.

Pésem.

Vía vnéta šta osnanovala
Svelizharja svetá,
In gréfhnika nagibovala,
Naj gréhov se kefá.
Pravizhna sòdba ga prevséma,
De gré popólno v sé;
She bòlj pa milost Bòshja vnéma
Poboshniga serzé.

Predglasje.

Mi pa osnanujemo Kristusa kri-
haniga — poklizanim Bôshjo mozh in
Bôshjo modróst. (I. Kor. 1.)

V. Profíta sa naf i. t. d.

(Na to molitev, kakor sgôrej.)

Devéta.

V. O Bog, híti t. t. d.

V. Zhaft bodi i. t. d.

Pésem.

Kdor k vama je perfhèl otóshin,

Tolashbo je dobíl;

Od vaj' je marfiktér premóshin.

Še dobrih dél uzhl.

Ki bli obdani so f teshavo,

Še k vama satekó,

Ter dober svèt, tolashbo pravo

Per vama sadobó.

Predglasje.

Šlépim so bili okó in nôga hrô-
movim; otéli so vpijozhiga révesha in
firóto, ktéra ni iméla pomozhi. (Job 39.)

V. Profíta sa naf i. t. d.

(Molitev, kakor sgôrej.)

Vezhérnize.

V. O Bog, híti i. t. d.

V. Zhašt bodi i. t. d.

Pésem.

Švetóšt je vajno Bog na snanje
S veliko snamnji dal,
In vaju je sa prerok'vanje
Rezhí skrivnóštnih sbral.
Pomozh od vaju so satèrti
Dobívali povsód,
Po vaj' molitvi réshil smèrti
Bolnike je Gospód.

Predglasje.

Tudi veliko zhúdeshev in snamni
se je po njih godilo, in strah je vs
obfhel. (Dj. Apšt. 2.)

V. Profíta sa naf i. t. d..

(Molitev, kakor sgôrej.)

Sklep.

V. Špreobérni naf, o Bog, nash
velizhar.

O. In svôjo jéso od naf odvèrni.

V. O Bog, híti i. t. d.

V. Zhašt bodi i. t. d.

Pésem.

V nebéfh v vézhni sta svetlôbi
Vse flave in zhaští,
Osíra v vaj' se Bog v blifhôbi
Š prijasnimi ozhmí.
Profíta, svéta nebesfhhána,
Ko sapušt'mo semljó,
De nam takrat bo milost dana,
De pridemo v nebó.

Predglasje.

Glejte, kakó so sdej perfhéti med
Bôshje otrôke, in njih dél je med svet-
níki. (Modr. 5.)

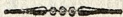
V. Profíta sa naf, o svéta Janes Jo-
shes in Pazifik.

O. De bomo deléshni i. t. d.

Molitev.

Vfigamogozhni, vézhni Bog, ki si
svôja svéta sposnovavza, Janesa Joshefa
in Pazifika, tukej na sêmlji s nebésh-
kimi darmí in zhédnostmi olépsfal, in
v svôji svéti zérkvi f zhúdeshi in snam-
nji povelizhal, dodéli milostivo na na-
sho pohlévno prôshnjo, de te bomo po
nju prôshnji in saflushênju po njuniñ

isglédu v tém shivljênju is zéliga sérzá
ljubili, in kdáj v njuno frézhno drushtvo
v nebéfa prishli; po nashim Gospodu
Jesufu Kristufu, tvôjim Šinu, ktéri s te-
boj in svétim Duham shiví in kraljuje,
Bog od vékomej do vékomej. Amen.

své

své

O
u
Sin
Své
Své
Své
Své
Své
Své
Své
Své
Své

Litanije

v zhašt

svétimu Janesu Joshefu od Krisha

in

svétimu Pazifiku od sv. Ševerina.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, slišhi naš!

Kriste, uslišhi naš!

Ozhe nebéshki, vřigamogozhni Bog,
usmili se naš!

Sin, vřiga svetá réshnji Bog, usmili se naš!

Svéti Duh, reřnizhni Bog, usmili se naš!

Svéta Trojiza, edini Bog, usmili se naš!

Svéta Marija,

Svéta mati Bôshja,

Svéta devíz devíza,

Svéti Janes Joshef od Krisha,

Svéti Pazifik,

sa nař Bogá
prôřhi!

Svéta nasledovavza Kristusova,
Šerzhna sanizhevavza svetá,
Prelépa limbarja zhístoſti,
Draga bíſera svétiga ubošhtva,
Blíshézhe svésdi pokórhine,
Rasgledála naj ojſtréjſhi pokore,
Róſhi poterpeſhljivoſti,
Švetla plaména ljubésni,
Prezhíſte poſódi svetóſti,
Podóbi krotkoſti in pohlévnóſti,
Iſgléda vſih zhédnoſt,
Lepôti ſerafiſhkiga réda,
Vnémavza duſh,
Marternika ſpokórnoſti,
Vnéta osnanovavza Bôshje beſéde,
Tolashnika ſhaloſtnih,
Sdravilo bolnikov,
Velika zhudodélnika,
Uzhenika molitve,
Iſgléda vſim kloſhterſkim,
Nove lepôti duhovſtva,
De ſe ſvôjih gréhov práv ſpokorimò,
De is ljubésni do Bogá vſe sóper-
noſti voljno preneſêmo,
De ſa kríſhanim Iſvelizharjem sve-
ſtó hódimo,
De preſvéto Devízo po vrédnim zha-
ſtimò,

sa nat Bogá proſta!

De
De
De
De
De
Bo
Bo
Od
Od
Od
Po
Po
Po
Po
Po
Po
Po
Po

De svôjiga serzá na posvêtno blagó
ne natvesujemo,

De vajne zhédnosti posnémamo,

De svôjim terpézhim bratam radi
pomagamo,

De v védnim miru in edinošti shivimò

De po vajni prôshnji v vsih potre-
bah pomozh sadobimò,

De v katolshki véri do kônza sta-
novitni ostanemo,

Bodi nam milostljiv, sanêsi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, ušlišhi nas, o Gospod!

Od vsiga gréha,

Od skušhnjáv hudizhevih,

Od kuge, lakote in vòjske,

Od vézhne smerti,

Po saflushênju svôjih svétih sposno-
vavzov, Janesa Joshefa in Pazifika,

Po njuni gorézhi ljubésni,

Po njunim trudu sa spreobernjênje
gréshnikov,

Po nji svéstim spolnovanju klosh-
terfskih obljub,

Po nji popolni pokorshini,

Po nji filno velikim uboshtvu,

Po njuni neoskrunjeni zhistosti,

Po njuni veliki ponishnosti,

Po nju ôjstri spokornosti,

sa nas Bogá próšita!

réšhi nas, o Gospod!

sa nas Bogá próšita!

Po nju imenitnih zhédnostih, réshi nas,
o Gospod!

V dan sòdbe, réshi nas, o Gospod!

Mi gréshniki,

De nas k pravi pokori in poboljšha-
nju nasliga shivljènja perpéljesh,

De nashe serza s ôgnjem svôje bôshje
ljubésni vnémash,

De véro, upánje in ponishnost v nas
pomnóshish,

De nas saflushènja svétiga Janesa Jo-
shefa in Pazifika deléshne storish,

De nam po nji prôshnji smago dash
zhes hudizha, svét in mesó,

De nam po nji prôshnji odpušhanje
naslih gréhov in srézhno smertno
uro dodelish,

De po njuni prôshnji to mésto in
nashe ozhástvo várujesh,

De nas uflishati hozhesh,

Jagnje Bôshje, ki gréhe svetá odjem-
ljes! sanèsi nam, o Gospod!

Jagnje Bôshje, ki gréhe svetá odjem-
ljes! uflishi nas, o Gospod!

Jagnje Bôshje, ki gréhe svetá odjem-
ljes! usmili se nas, o Gospod!

Kriste, slishi nas!

Kriste, uflishi nas!

prósmo te, uflishi nas!

V.

O.

fi
Jo
hl
ve
sti
va
nj
do
K
sv
lj
V
O

fi
p
n
p
p

naš, V. Prôfi sa naš, o svéti Janes Joshef
od Krisha!

O. De bomo vrédni obljud Kristusovih!

Molitev.

Vfigamogozhni, vézhni Bog, ktéri
fi svôjiga svétiga sposnovavza, Janesa
Joshefa, po teshávnih potih révshine, po-
hlévnosti in poterpeshljivosti v nebéshko
velizhaftvo perpéljal, dodéli nam milo-
stivo, de po njegovi prôshnji, s sataje-
vanjem samiga sêbe in mertvênjem mesá
njegov isgléd posnémaje, vézhno blagóšt
doféshemo; po našim Gospodu, Jesusu
Kristusu, tvôjim Šinu, ktéri s teboj in
svétim Duham enaki Bog, shiví in kra-
ljuje od vékomej do vékomej. Amen.

V. Prôfi sa naš, o sveti Pazifik!

O. De bomo vredni obljud Kristusovih!

Molitev.

O Bog! ti delívez vsih daróv, ki
fi svôjiga slushabnika Pazifika s poséбно
poterpeshljivoštjo in ljubésnijo do sa-
môte navdál, dodéli nam po njegovi
prôshnji in njegovim saflushênju, de
po njegovih stopinjah hodézh ravno to

svelizhanje doséshemo; po našim Gos-
podu Jesusu Kristusu, tvôjim Šinu, ktéri
s teboj shiví in kraljuje v edinosti své-
tiga Duhá, Bog od vékomej do véko-
mej. Amen.

Hvalna pésem

v prasnik

sv. Janesa Joshefa od Krisha

in

sv. Pazifika od sv. Severina

is réda

sv. Franzifhka Šerafifhkiga.

Hvalno pésem sapojíte
Bogú, kristjani, ktéri sbral
Si moshé je bogovite,
Š svetnifhko jih zhaštjó obdal.
Vséta v bôshje velizhastvo
Šta Janes in Pazifik sdäj,
V neminjljivo sté bogastvo
Perfhlè nji dufhi, v svéti ràj.

Zerkvi sta v lepôto bila
Na svétu, v téj dolín' folsá,

Bres nehanja veselila
Š svetostjo svôjo sta Bogá.
Vaj' shivljênje nar zhistéjshi
Ljudém je v rasgledalo blo:
Luzh mém solnza, svésd svitléjshi
Krepóšt she vajna zérkvi bo.

Sa Gospodam, ko ovzhize
Svesté, hodila sta povfod;
Tù so bile vajne vize,
Prepréshen f ternjem vajin pot.
S svéso Bógu posvezhêna
Šta mu flushila svôje dní,
S gnado bôshjo odarjêna
Šta smagovala vse flastí.

Svètnim sta rezhém odmèrta,
Vaj' dél je bila le britkóšt;
Misli vse v Bogá sta vpèrta,
Po njém dobila sta blagóšt.
Vtifnil vama je v teléfa
Svelizhar snamnja svôjih ran,
Šhlà v plazhilo sta v nebéfa,
Ter vama svéti ràj je dan.

Ne terpljenje, ne otoshnost,
Nadloge tudi ne hudé
Omajati vaj' poboshnost'
Nikakor niso v stanu blé.
Dufhi vezhkrat sté puhtéle
V nebéfa, v zhaft Bogú sapét,
Gnade hôshje se navséle
Vernile sopet se na svét.

Od ginljiv'ga vaj' svarjenja
Je gréshnik spreobèrnjen bil,
Ter otét od pogubljenja
Bogá je hvalil in zhaftil.
Dufhi v révi kopernézhi
Šta pomagála s vso mozhjó,
Odvrazh'vala slége vézhi,
Ter pot kasála ji v nebó.

Zhe bi vaj' kreposti prizhal,
K'je skrita bla, ne bil nihzhè.
Vaju Bog je povelizhal,
Jo s zhudi snano storil je.
Dni perhodne prerok'vála
In osdravljála sta ljudi,

Od hudizha reshevála
In od peklénfskih jih vesí.

K' se sa dushe sta trudila
Shivljênja svôj'ga zéli zhàf,
Ne sversita faj darila,
Darjêne pésmi té od naf!
Šerzhnost v bóji nam sprofíta
Poboshnost, zhistost, dushni mir,
In naf tjékej perpeljita,
Kjér Jesus bôshji je pastír.

Bog naj papeshu polajfha
Po vama tésho vsih dolshnóft,
Njih spolnitev mu oflajfha,
In da naj pravo mu modróft.
Škofu bo naj dodeljêno
Sa bréme, ktéro je sprejél,
De ga s zhédo mu srozhêno
Svelizhar v svôjo zhaft bo vsél.

Milost bôshjo od ozhéta
Zesarju dajta tud' dosézh',

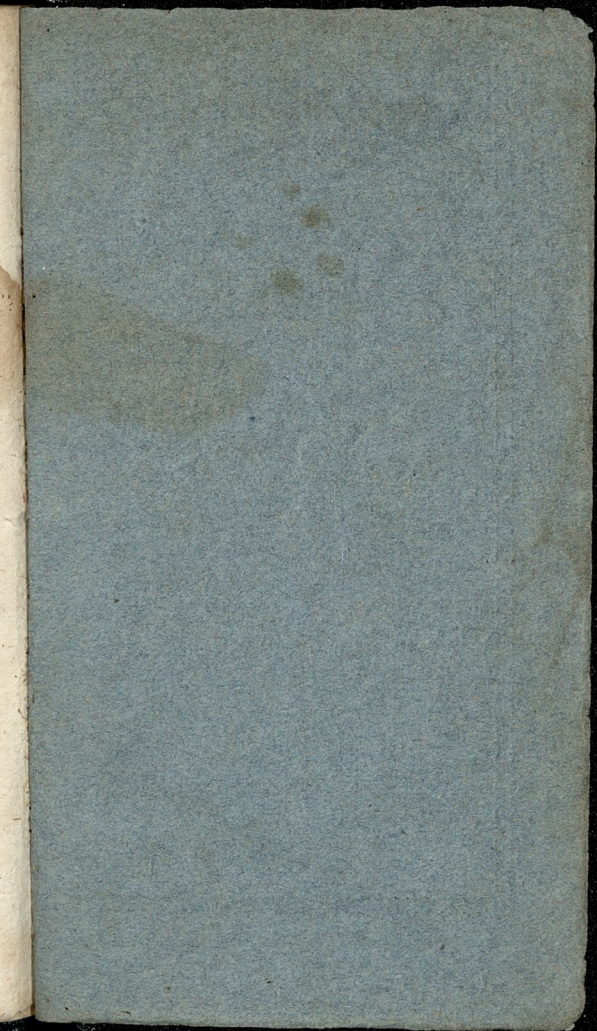

Naj ga ſhe prihodne léta
Shiví in váruje nefrézh.
Bran' ga Bog in vſe kardélo
Œovraſhnim filam in mozhém;
Mir ofrézhi vſo deſhêlo,
Dodaj nam k ſvójim ga darém.

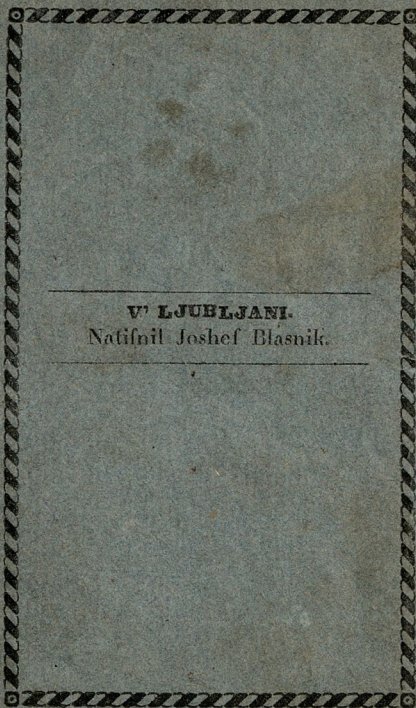
Ko ſhivljênje nam potêzhe,
In naſhe ure ſe ſtekó,
Kadar nam ſodnik porêzhe,
De ſapuſtímo to ſemljó;
O ſprofita, de ſprejéti
Med nebeſhzháne od Bogá
Ne nehámo hvale péti
Ozhéta, Œina in Duhá.

V' LJUBLJANI.
Natisnil Joshef Blasnik.
